

Hugo Bouter

De vijf principes van de nieuwe bedeling

‘Of hebt u niet gelezen in de wet, dat op de sabbat de priesters in de tempel de sabbat ontheiligen en onschuldig zijn? Ik zeg u echter: iets groters dan de tempel is hier. Als u echter had geweten wat het is: ‘Barmhartigheid wil Ik en geen offer’, dan zou u de onschuldigen niet hebben veroordeeld. Want de Zoon des mensen is Heer van de sabbat’.

Matteüs 12:5-8

1. Een nieuw priesterdom

De eerste acht verzen van Matteüs 12 bevatten vijf principes of gedragsregels voor ons als christenen in deze bedeling, waarin de Heer is *verworpen* door Zijn eigen volk – evenals dat gebeurde met Zijn voorloper Johannes de Doper (zie het verband met Matt. 11). Het gaat om de volgende principes, en het *eerste* is: Jezus en Zijn volgelingen handelen als *priesters* in het hemelse heiligdom gedurende de tijd van de verwerping van de Heer, zoals David en zijn mannen het huis van God konden binnengaan om daar van de toonbroden te eten (1 Sam. 21:1-9; Matt. 12:3-4). In Matteüs 12 gaat het om het eten van *korenaren*, die een beeld zijn van de Heer in Zijn opstanding uit de dood (Joh. 12:24; 1 Kor. 15:20, 23).

De gelovigen die tot de Gemeente behoren, hebben een hémelse roeping. Wij hebben vrijmoedigheid binnen te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus. Wij hebben ook een grote Priester over het huis van God: de verhoogde Heer aan Gods rechterhand (Hebr. 10:19-22). Het heiligdom is onze ‘schuilplaats’; en wij

mogen ons in Gods tegenwoordigheid voeden met Christus, de opgestane en verheerlijkte Heer. Hij is het voedsel van het heiligdom. De toonbroden spreken van de hemelse positie van de Gemeente. De twaalf broden symboliseren Gods volk, in Christus aangenaam gemaakt en door Hem gedragen in Gods tegenwoordigheid.

2. Een nieuw perspectief: de rust van God

In Matteüs 12:5 zien wij dat de Heer doorborduurt op het thema van het algemeen priesterschap van de gelovigen. Hij vergelijkt de discipelen weer met de priesters, die zelfs op de sabbatdag dienst deden in het heiligdom. Zij deden daar hun werk en ontheiligden de sabbat, maar waren toch ónschuldig. Het was immers Gods wil dat op de sabbat nog extra offers werden gebracht boven het dagelijks brandoffer (Num. 28:9-10). Hoewel de priesters in de tempel *op de sabbat* werkten, konden zij rustig hun taak vervullen. Zo waren ook de discipelen van de Heer *onschuldig* als zij aren plukten en aten op de sabbat, zolang zij maar niet handelden tegen *Zijn* geboden.

Dit is een indicatie dat de sabbatswetten niet gelden in de huidige bedeling. In de begintijd van het christendom voerde men een hevig debat over de vraag of de gelovigen uit de heidenvolken zich ook moesten onderwerpen aan de wet van Mozes, maar toen is eens voor altijd vastgesteld dat zij dit juk *niet* hoefden te dragen (Hand. 15:1-29). Er is echter wel een gééstelijke toepassing te maken.

Voor ons geldt namelijk ook een sabbatsrust, doordat wij 'rusten' van ons leven in de zonde en nu met Christus zijn opgestaan tot een *nieuw* leven. De rust van de *nieuwe* schepping vervangt de oorspronkelijke sabbatsrust in de hof van Eden, die door de zonde verstoord is. En wij zijn ook 'priesters' en het is ons geoorloofd het heiligdom te betreden 'op de sabbat', dus in de Geest te naderen in de tegenwoordigheid van God en in te gaan tot Zijn rust op grond van het volbrachte werk van Christus (Hebr. 4:8-11). Wij hebben vrede *met* God en wij genieten ook de vrede *van* God (Rom. 5:1; Fil. 4:7).

De sabbatsrust die overblijft voor het volk van God is tevens een profetische verwijzing naar de rust van het komende Vrederijk.

3. Een nieuwe tempeldienst

Het *derde* principe is ook van groot belang. De joodse tempeldienst is vervangen door de christelijke eredienst, die niet gebonden is aan tijd of plaats. Wij aanbidden de Vader in geest en waarheid (Joh. 4:23-24). Wij mogen *voortdurend* een lofoffer brengen aan God, dat is de vrucht van de lippen die Zijn naam belijden (Hebr. 13:15).

Christus kon van *Zichzelf* zeggen, doordat Hij God en Mens is in één Persoon: 'Méér dan de tempel is hier' (Matt. 12:6). Hij was ook méér dan Salomo, die de tempel bouwde (Matt. 12:42). De hele volheid van de Godheid woont lichamelijk in Hem (Joh. 2:21; Kol. 2:9).

De tempel van Zijn lichaam spreekt echter ook van de *Gemeente*, die in deze bedeling Christus' lichaam op aarde is en de woonplaats van God in de Geest (Ef. 2:20-22). Dit vervangt iedere aardse tempel, die met *handen* gemaakt is.

4. Een nieuwe leidraad: barmhartigheid bewijzen

Het *vierde* devies van de nieuwe bedeling is: '*Barmhartigheid* wil Ik en geen offerande' (Matt. 12:7a). Wetticisme leidt altijd tot veroordeling van de *onschuldigen* (Matt. 12:7b). Voor de reinen is echter alles rein (Tit. 1:15). Een veroordelende houding ten opzichte van anderen gaat meestal samen met (zelf)verheffing van de godsdienstige elite. Wij zien dat ook in de evangeliën (vgl. Luc. 18:9-14).

Dit woord van de Heer over de noodzaak van het betonen van barmhartigheid is een citaat uit de profeet Hosea: 'Want in *liefde* heb Ik behagen en niet in slachtoffer, in kennis van God en niet in brandoffers' (Hos. 6:6). De Heer citeerde het ook bij de roeping van de tollenaar Matteüs (Matt. 9:13). Christus kwam niet om rechtvaardigen te roepen, maar *zondaars*.

Wij moeten ook barmhartigheid tonen jegens de mensen in onze omgeving, want het is nog steeds genadetijd. Wij kunnen uiterlijke vormen in acht nemen en onze offeranden brengen, evenals een vrome Jood dat deed. Maar dat heeft voor God geen waarde, *als het niet gepaard gaat met een gezindheid van echte liefde, mededogen en ontferming*.

5. Een nieuwe koning: Jezus is Heer

De Heer Jezus spreekt met een groter gezag dan de wetgever *Mozes*, die het volk Israël uit Egypte leidde (vgl. Hebr. 3:3). Hij legt nog een *vijfde* beginsel vast, dat tevens een profetie is: Jezus is Heer! Dat is ook het getuigenis van de apostelen in het boek Handelingen, en het werd door hun tegenstanders bevestigd (Hand. 2:36; 5:31; 10:36; 17:7).

De Zoon des mensen is *Heer* van de sabbat, zo lezen wij hier (Matt. 12:8). *Hij* stelt de regels vast voor ons gedrag als gelovigen, en die vinden wij in detail in de rest van het Nieuwe Testament.

Maar het feit dat de Mensenzoon de *Heer van de sabbat* is, is tevens een verwijzing naar het komende Vrederijk, waarin alle tong zal belijden dat Jezus Christus *Heer* is, tot heerlijkheid van God de Vader (Fil. 2:10-11). Hij is aller Heer, de Erfgenaam van alle dingen (Hand. 10:36; Ef. 1:22). Bij Zijn wederkomst zal Hij Zijn regering aanvaarden en dan zal de ware sabbatsrust aanbreken voor het volk van God en voor de hele schepping. Wat een vooruitzicht!

Oude Sporen 2016

